

Hurum Brygge AS

Saksbehandler, innvalgstelefon

Brage Sævarang, 32266607

Vedtak om avslag på søknad om endring av tillatelse etter forurensningsloven til utfylling ved Vestre Strandvei 93 i Asker kommune

Hurum Brygge AS har søkt Statsforvalteren i Østfold, Buskerud, Oslo og Akershus om endring av tillatelse etter forurensningsloven til utfylling ved Vestre Strandvei 93 i Asker kommune. Endringen omfatter utfylling av masser i tilstandsklasse 3.

Statsforvalteren avslår søknaden om endring av tillatelse etter forurensningsloven. Avslaget er fattet med hjemmel i forurensningsloven¹ § 11.

Hurum Brygge AS skal betale sats 6 kr 44 300,- for behandling av søknaden.

Vedtaket om avslag og gebyrfastsettelse kan påklages av sakens parter eller andre med rettslig klageinteresse, jf. forvaltningsloven² §§ 28 og 29. Klagefrist er satt til 13.08.2024.

Statsforvalteren i Østfold, Buskerud, Oslo og Akershus viser til søknad om endring av tillatelse etter forurensningsloven (2020.0150.T) fra Hurum Brygge AS datert 23.01.2024.

Bakgrunn

Statsforvalteren vedtok 04.03.2020 tillatelse etter forurensningsloven til fysiske tiltak i sjø ved Vestre Strandvei 93 i Asker kommune. Tillatelsen ble gitt i sammenheng med utvikling av nedlagte Hurum Fabrikker på Sagene i Asker kommune til boliger, næringsareal og småbåthavn.

Tillatelsen omfatter:

- Utfylling av ca. 200 000 m³ (± 50 000 m³) med sprengstein for etablering av molo. Utfyllingen vil gjennomføres innenfor et areal på ca. 25 000 m² (± 5000 m²).

¹ L13.03.1981 nr. 6 Lov om vern mot forurensning og om avfall (forurensningsloven).

² L10.02.1967 Lov om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven).

- Utfylling av sprengstein i sjø fra land for å opparbeide kyststi og bryggekonstruksjoner, samt for å tilpasse overgangen mellom strandsone og nytt terrengnivå. Det er gitt tillatelse til å fylle ut ca. 25 000 m³ (± 6000 m³) innenfor ca. 11 000 m² (± 2000 m²).
- Mudring av ca. 3000 m³ (± 750 m³) sjøbunn innenfor planlagt molo. Dybdene i havnen innenfor moloen vil variere fra 0-15 m, og minimum vanddybde bør være mellom 2-4 m. Det må derfor mudres på noen områder som er grunnere enn dette.
- Etablering av sandstrand. I første omgang utfylling av 3500 m³ for etablering av stranden og vedlikehold med mulighet til utfylling av opptil 3500 m³ sand annet hvert år.

I tillatelsen er det stilt krav for å redusere og begrense forurensning ved gjennomføring av arbeidene, og det er blant annet stilt krav til at utfyllings- og tildekkingsmassene ikke skal overskride tilstandsklasse II i henhold til Miljødirektoratets veileder for *Grenseverdier for klassifisering av vann, sediment og biota* (M-608/2016).

Prosjektet har som intensjon å bruke kortreiste overskuddsmasser fra ulike prosjekter i Oslofjordområdet. Aktuelle masser kan være sprengstein fra Oslofjordtunnelen, Oslo vannverk, Viken miljøpark og granitt fra verftsområdet i Fredrikstad. Felles for en stor andel av massene er at de stammer fra det såkalte Oslo-feltet. Massene herfra har vist seg å inneholde naturlige høye forekomster av enkelte metaller som blant annet nikkel og sink i tilstandsklasse 3 i henhold til M-608/2016. Massene vil bestå av ulike fraksjonsstørrelser, avhengig av brytningsmetode, og inneholde en viss andel finstoff. Hurum Brygge AS søker på bakgrunn av dette om endring av tillatelsens følgende punkter:

Vilkår 5.2 andre avsnitt. Gjennomføring av utfyllingen

«Masser som skal benyttes til utfylling skal ikke overskride konsentrasjonsgrensene tilsvarende tilstandsklasse II (god) i henhold til M-608/2016».

Vilkår 7.1. Krav til utfyllingsmassene

«Masser som skal benyttes til etablering og vedlikehold av stranden skal ikke overskride konsentrasjonsgrensene tilsvarende tilstandsklasse II i henhold til Miljødirektoratet sin Veileder M-608/2016».

Det søkes om tillatelse til å fylle ut tilgjengelige masser fra ulike prosjekter med forekomster av naturlig høye verdier av metaller i tilstandsklasse 3 for sedimenter i henhold til M-608/2016.

Høring

Søknaden fra Hurum Brygge AS har vært på høring i tidsrommet 19.02.2024 til 22.03.2024, og ble kunngjort på Statsforvalteren sin nettside, jf. forurensningsforskriften § 36-8. Søknaden ble også forhåndsvarslet sakens parter (jf. § 36-6), og andre enn sakens parter som vedtaket kan angå (jf. § 36-7).

Det kom 3 uttalelser fra høringen. Nedenfor gjengis en oppsummering av høringsuttalelsene og Hurum brygge sine kommentarer.

Torgrim Hallvardson Rygnestad uttaler at bunnsedimentene er forurenset og at Statsforvalteren må avslå søknaden.

Hurum Brygge AS påpeker at det allerede foreligger en tillatelse som tillater utfylling av masser i tilstandsklasse 2 ved Hurum brygge. Det skal gjennomføres avbøtende tiltak, som siltgardin, for å sikre at eksisterende forurensing og partikler før utfylling ikke spres. I tillegg vil det tilstrebtes å legge ut de fineste fraksjonene av fyllmassene først for å redusere risikoen for spredning fra sedimentene. Ved videre utfylling vil de fineste partiklene i fyllmassene fylle igjen hulrom i de grovere massene. Utfyllingen vil isolere forurensete sedimenter og hindre spredning av forurensning fra sjøbunnen til nærmiljøet, og føres til en forbedring av miljøtilstanden på grunn av den allerede forurensete lokaliteten.

Naturvernforbundet i Hurum og Røyken påpeker at det i tida etter den opprinnelige tillatelse til utfylling ble gitt, har blitt produsert mye ny kunnskap om Oslofjordens miljøtilstand. *Helhetlig tiltaksplan for en ren og rik Oslofjord med et aktivt friluftsliv* hever terskelen for hva slags inngrep som kan tillates. Med grunnlag i naturmangfoldlovens § 9 mener Naturvernforbundet at forurensningsmyndigheten også må heve terskelen for hva slags forurensingsrisiko for Oslofjorden som kan aksepteres. De mener at det ikke er godtgjort at risikoen som følger med den omsøkte endringen av tilstandsklasse er liten nok til at søknaden kan godkjennes.

Vurderingen av risiko knyttet til endring av tilstandsklasse baserer seg fra tiltakshavers side på tester av stein fra prosjektet «Ny vannforsyning Oslo». For utfylling ved Vestre Strandvei 93 vil tiltakshaver eksempelvis bruke spengstein fra Oslofjordtunellen, Oslo vannverk, Viken miljøpark og granitt fra verftsområdet i Fredrikstad. Naturvernforbundet påpeker at det ikke sies noe om hva slags bergarter det er snakk om, og om de kjemiske egenskapene til disse bergartene er de samme som egenskapene til bergartene som ble benyttet ved utfylling i Drammen Havn. Det er snakk om flere ulike bergarter som formodentlig har ulike kjemiske egenskaper. Ulike gneiser fra Oslofjordforbindelsen, latitt fra Oslo vannverk, Iddefjordsgranitt fra Fredrikstad og leirskifer fra Fornebu. Naturvernforbundet er derfor i tvil om utlekkingstestene som tiltakshaver viser til er relevante for massene som skal benyttes.

Naturvernforbundet mener at Oslofjordens miljøtilstand er så dårlig, at risikoen ved å tillate en endring av tilstandsklassen for utfyllingsmasser i fjorden ved Vestre Strandvei 93 ikke bør aksepteres. Kunnskapsgrunnlaget er for dårlig, ettersom det ikke er redegjort for de kjemiske egenskapene til de spesifikke massene som er tenkt benyttet i prosjektet. Naturvernforbundet mener derfor at søknaden bør avslås.

Hurum Brygge AS svarer at det vil iverksettes avbøtende tiltak slik at tiltaksplanens mål om en ren og rik Oslofjord ivaretas på best mulig måte. Det er ikke konkretisert hvor massene kommer fra, men det er gjort en vurdering om at utlekkingen generelt vil følge en lignende trend som massene fra Drammen havn. Hurum Brygge AS har vurdert at utfylling av masser i tilstandsklasse 3, med avbøtende tiltak, ikke vil utgjøre en betydelig forurensningsfare i forhold til utfylling av masser i tilstandsklasse 2 for metaller.

Fiskeridirektoratet har ingen kommentarer til saken.

Lovgrunnlag og myndighet

Det aktuelle tiltaket krever tillatelse etter forurensningslovens bestemmelser, jf. forurensningsloven § 11, jf. § 16. Statsforvalteren har behandlet saken som rett forurensningsmyndighet for arbeider som kan medføre forurensning i sjø, jf. rundskriv T-3/12.

Statsforvalterens vurdering

Generelt

Ved avgjørelse om endring av tillatelse etter forurensningsloven, skal Statsforvalteren i henhold til forurensningsloven § 11 femte ledd legge vekt på de miljømessige ulempene ved tiltaket, sammenholdt med de fordelene og ulempene tiltaket vil medføre. Statsforvalteren foretar en helhetlig vurdering der både miljøhensyn, forurensningshensyn og alminnelige samfunnsmessige hensyn tas med i betraktningen.

Etter naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i §§ 8-12 i samme lov legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet som berører naturmangfold. Naturmangfoldlovens prinsipper blir derfor anvendt som retningslinjer for vår skjønnsutøvelse, og blir vektlagt ved avgjørelse om tillatelse skal gis, og eventuelt på hvilke vilkår.

Tiltak som medfører fare for forurensning av vann, skal også vurderes etter vannforskriften³. Forskriften setter miljømål for vann, og begrenser derav hva som kan tillates av tiltak ut fra tilstand og de ulike miljøkrav som er satt. Vannforskriften § 4 om miljømål for overflatevann, tilsier at *«tilstanden i overflatevann skal beskyttes mot forringelse, forbedres og gjenopprettes med sikte på at vannforekomstene skal ha minst god økologisk og kjemisk tilstand»*. Dersom et tiltak kan forringe eller vanskeliggjøre oppnåelse av miljømål, må tiltaket vurderes etter unntaksbestemmelsen i vannforskriften § 12.

Vanntype og miljøtilstand

Vannforskriften setter klare og konkrete mål om miljøforbedringer i vannmiljøet i Norge. Hver vannforekomst får sin tilstand undersøkt og klassifisert etter gitte rammer. God økologisk og kjemisk tilstand er målet for alle vannforekomster som ikke har unntak, jf. vannforskriften § 4. Dersom en vannforekomst ikke har god økologisk tilstand, skal det gjennomføres tiltak for å forbedre tilstanden.

Tiltaket skal gjennomføres i vannforekomsten Breiangen-Øst (0101020300-2-C). I vannforvaltningsdatabasen Vann-Nett er vannforekomsten karakterisert som en moderat eksponert kyst med «moderat» økologisk tilstand. Det er det biologiske kvalitetselementet makroalger som gjør at Breiangen-Øst oppnår «moderat» økologisk tilstand. Den kjemiske tilstanden i vannforekomsten er registrert som «dårlig» på grunn av påvisning av TBT, PAH-forbindelser, PFOS, DDT, Antracen, Naftalen, kvikksølv og kadmium i bunnsediment. Vannforekomsten er i middels grad påvirket av diffus annen langtransportert forurensning, og i liten grad påvirket av diffus avrenning fra fritidsbåter, diffus avrenning fra fulldyrket mark og diffus avrenning fra nedlagt industriområde.

I henhold til § 4 i vannforskriften skal tilstanden i overflatevann beskyttes mot forringelse, forbedres og gjenopprettes med sikte på at vannforekomsten skal ha minst god økologisk og kjemisk tilstand.

---

³ F15.12.2006 nr. 1446 Forskrift om rammer for vannforvaltningen (vannforskriften).

Ny aktivitet og inngrep skal derfor ikke medføre forringelse eller vanskeliggjøre oppnåelse av miljømål som er satt.

Hurum Brygge mener at omsøkt endring ikke medfører en stor tilleggsrisiko for utlekking som vil forringe miljøet i fjorden og bryte med målene i vannforskriften. Statsforvalteren mener at dette ikke er godt nok begrunnet, og at Hurum Brygge AS må ta stilling til hvordan deres tiltak vil påvirke økologisk og kjemisk tilstand i Oslofjorden. Ved vurdering av søknad om endring av tillatelse, har Statsforvalteren lagt stor vekt på dagens tilstand i Oslofjorden og målene i tiltaksplanen for Oslofjorden.

Statsforvalteren vurderer at utfylling av omsøkte masser i Oslofjorden kan medføre risiko for forringelse av vannkvaliteten og vanskeliggjøre at miljømål oppnås. Det er i tillegg viktig å påpeke at virkningene av å fylle ut forurensede masser i Oslofjorden ikke er tilstrekkelig kjent og det kommer ikke tydelig fram av søknaden hvilke konsekvenser dette vil ha for tilstanden i fjorden. Vi er derfor av oppfatning om at kunnskapsgrunnet rundt effektene av utfylling av masser i tilstandsklasse 3 er mangelfulle. Dette har avgjørende betydning for vår avgjørelse i saken.

Vurdering etter forurensningsloven og naturmangfoldloven

Statsforvalteren som forurensningsmyndighet er gitt et vidt skjønn hva gjelder avgjørelsen av om tillatelse til forurensning skal gis og eventuelt på hvilke vilkår, jf. forurensningsloven § 11 femte ledd. Naturhensyn er relevante, og skal tillegges vekt, ved avgjørelse av om tillatelse etter forurensningsloven skal gis, jf. forurensningsloven § 2 nr. 1 og forurensningslovens formål i § 1 annet ledd.

Det følger av forvaltningsloven at vi skal sørge for at saken er så godt opplyst som mulig før vedtak treffes. I saker som berører naturmangfold gjelder i tillegg prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8–12, jf. § 7. Naturmangfoldloven § 8 stiller krav om at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal så langt det er rimelig bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Ved vurderingen av § 8 er det sentrale å finne ut *hvilket naturmangfold* som kan påvirkes av beslutningen, *hvilken tilstand dette naturmangfoldet har* og *hvilke effekter* beslutningen vil ha på naturmangfoldet. Vurderingen av disse tre spørsmålene utgjør til sammen kunnskapsgrunnet.

Helhetlig tiltaksplan for en ren og rik Oslofjord med et aktivt friluftsliv ble signert av Klima- og miljøvernministeren i mars 2021. Hovedmålet med tiltaksplanen er at Oslofjorden skal være ren, rik og tilgjengelig for alle. Tiltaksplanen er tydelig på at tilstanden for livet i Oslofjorden er alvorlig, og at det må gjennomføres en rekke tiltak for å bedre miljøtilstanden i Oslofjorden. Dette innebærer blant annet ivaretagelse av viktige naturtyper i sjø som ålegress og bløtbunnsområder. Disse naturtypene fungerer som viktige oppvekstområder for fisk og andre marine organismer, og er sentrale for livet i Oslofjorden. Som følge av arealbeslag og bit for bit-nedbygging i sjø, er både ålegressenger og bløtbunnsområder under et enormt press. I henhold til tiltak T-24 i tiltaksplanen, frarådes det nye inngrep i bløtbunnsområder og ålegressenger. Tiltaksplanen er tydelig på at slike naturtyper skal sikres gjennom kommunens arealplanlegging.

Statsforvalteren har kjennskap til at det finnes flere naturverdier knyttet til det aktuelle tiltaks- og influensområdet. I forbindelse med naturkartlegging gjennomført av Wergeland Krog Naturkart ble det i 2019 avdekket bestander av ålegress og vanlig sandskjell innenfor et bløtbunnsområde (BM00078118) utenfor planområdet (Rapport 2019:4, Wergeland Krog Naturkart). Det er ellers i

Naturbase (2024) registrert bløtbunnsområder på begge sider av tiltaksområdet (utenfor planområdet), og Sagenebekken (BN00027497) renner ut i tiltaksområdet. Sagenebekken er registrert som et viktig bekkedrag, da den fungerer som gytebekk for sjøørret og huser elvemusling. Det er også registrert et lokalt viktig gytefelt for kysttorsk i tiltaksområdet. Torskebestanden i Oslofjorden er på et historisk lavt nivå.

Tiltakshaver har basert faren for forurensning på tidligere utlekkingsstester av masser fra Ny vannforsyning Oslo som benyttes/skal benyttes til utfylling i Drammen havn. Miljødirektoratet vedtok i klagesak (04.09. 2023) at masser med naturlig forhøyet bakgrunnsnivå av nikkel og sink tilsvarende tilstandsklasse 3 kan benyttes til utfylling i sjø ved Drammen havn. Det er ikke avgjort hvilke masser som skal benyttes til utfylling i sjø ved Vestre Strandvei 93. Hurum Brygge AS opplyser om at masser som skal brukes til utfylling ikke er fra de samme prosjektene som ble brukt i utlekkingsstestene for utfylling i Drammen havn. Hurum Brygge AS mener likevel at utlekkingen generelt vil følge en lignende trend som massene fra Drammen havn. De forventer en høy initiell utlekking, som deretter stabiliserer seg på et lavt nivå inntil overflaten til steinmassene tømmes for metaller og det dannes en forvitringsskorpe på steinene. Hurum Brygge AS mener derfor at utfylling av masser i tilstandsklasse 3 ikke vil forringe miljøet i fjorden og bryte med målene i vannforskriften.

Forskjellen mellom utfyllingen i Drammen havn og den planlagte utfyllingen til Hurum Brygge AS, er at Drammen havn hadde utlekkingsstester knyttet til utfyllingsmassene, og at det på bakgrunn av dette var et ønske å kunne fylle ut masser med nikkel og sink i tilstandsklasse 3. Øvrige metaller i utfyllingsmassene tilfredsstiller tilstandsklasse 2. Hurum Brygge AS søker om å kunne fylle ut masser med metaller i tilstandsklasse 3 på et generelt grunnlag uten å kunne legge frem dokumentasjon knyttet til de faktiske utfyllingsmassene som er tenkt brukt. Statsforvalteren er enig med tiltakshaver at det kan være typisk for masser i denne regionen å ha naturlig forhøyede konsentrasjoner av metaller, men det er likevel ikke gitt at massene fra prosjektene som nevnes i søknaden vil være forurenset med metaller i tilstandsklasse 3. Utlekkingsstestene som er gjennomført på massene fra Ny vannforsyning Oslo må nødvendigvis ikke være representative for masser fra alle prosjektene som tiltakshaver vurderer å benytte. Uten å kunne legge frem dokumentasjon som verifiserer dette, vurderer vi at vi ikke kan gi tillatelse til utfylling av forurensete masser når kunnskapsgrunnlaget rundt effekter av en slik utfylling ikke er tilstrekkelig kjent. Statsforvalteren er også for øvrig enig med naturvernforbundet i at forskjellige bergarter kan ha ulikt utlekkingspotensial, og dette er heller ikke noe som nærmere redegjøres for i søknaden.

De stedlige sedimentene i utfyllingsområdet er forurenset av PAH-forbindelser, TBT, metaller og PCB. Hensikten med kravet om tildekkingslaget i gjeldene tillatelse er å begrense spredning av disse forbindelsene ved utfyllingsarbeidene. Vi vurderer at dette som avbøtende tiltak vil bli undergravet når tildekkingsmassene selv ikke er fri for forurensning. Tilførsel av masser med høyere nivåer av metaller vil potensielt kunne forringe situasjonen i vannforekomsten.

Etablering av siltgardin og gjennomføring av turbiditetsmålinger som det er krav om i tillatelsen vil være gode spredningshindrende- og overvåkingstiltak for å begrense spredning av partikler under arbeidene. Disse tiltakene vil likevel ikke ha noen særlig effekt med tanke på forurensning i forbindelse med utlekking av metaller. Metaller er tungt nedbrytbare og akkumuleres i næringskjeden. Dette kan på sikt utgjøre en fare for både mennesker og dyr. Store deler av Oslofjorden har moderat økologisk tilstand og dårlig kjemisk tilstand. Fra enkelte områder i

Oslofjorden frarådes det å spise både fisk og skalldyr på grunn av dette. Vi mener derfor en viktig oppgave fremover er å redusere tilførsler av både metaller og organiske miljøgifter til fjorden.

Opptak av og etter hvert bioakkumulering hos akvatiske organismer avhenger av hvor «tilgjengelig» metallet er i vannmassene. Høyt humusinnhold i vannet kan bidra til dette når metallet knyttes til organiske partikler. Tiltakshaver nevner at det kan utføres en økotoksikologisk test i tråd med Miljødirektoratets veileder *Testprogram for tildekkingsmasser* (M-411/2015) for å kunne si noe nærmere om skadepotensialet for akvatiske organismer som lever i vannforekomsten. En slik test vil likevel ikke kunne gjennomføres før man har kjennskap til forurensningssituasjonen i de aktuelle utfyllingsmassene som skal benyttes, og Statsforvalteren kan ikke forskuttere en tillatelse til forurensning der kunnskapsgrunnlaget rundt virkningene av forurensningen ikke er kjent.

Statsforvalteren mener at kunnskapsgrunnlaget rundt effekter av utfylling av omsøkte masser ikke er godt nok. Omfanget av utfyllingen er betydelig, og på bakgrunn av at kunnskapsgrunnlaget om effektene av tiltaket ikke er tilstrekkelig kjent, mener Statsforvalteren at det ikke er grunnlag for å gi endret tillatelse til å benytte masser i tilstandsklasse 3 eller høyere til utfylling i sjø. Ettersom kunnskapsgrunnlaget er mangelfullt, legger vi også vekt på føre-var prinsippet i naturmangfoldlovens § 9 hvor det følger at *«når det treffes en beslutning uten at det foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger den kan ha for naturmiljøet, skal det tas sikte på å unngå vesentlig skade på naturmangfoldet. Foreligger en risiko for alvorlig eller irreversibel skade på naturmangfoldet, skal ikke mangel på kunnskap brukes som begrunnelse for å utsette eller unnlate å treffe forvaltningstiltak»*.

Påvirkninger på et økosystem skal vurderes ut fra den samlede belastningen som økosystemet er eller vil bli utsatt for, jf. naturmangfoldloven § 10. Dette vektlegges også i Statsforvalterens vurdering, da vi mener det er viktig å fokusere på at alle utslipp og tiltak i sjø og strandsonen er med på å øke den samlede belastningen på Oslofjorden.

Statsforvalteren ser heller ikke at samfunnsnyttene til utfyllingsprosjektet ved Hurum brygge er sammenlignbart med utfyllingen i Drammen havn. Drammen havn er et av Norges viktigste logistikk- og transportknutepunkter som kobler både sjø, jernbane og vei, samt viktig for utviklingen av Drammen by. Dette er en viktig årsak til at det ble vurdert som akseptabelt av Miljødirektoratet med utfylling av masser i tilstandsklasse 3 for nikkell og sink i Drammen havn. Utfyllingsprosjektet ved Hurum brygge er av samfunnsnytte, men Statsforvalteren vurderer likevel at utfylling av forurensede masser for etablering av molo og småbåthavn ikke veier opp for de potensielle miljøkonsekvensene tiltaket kan medføre. Selv om Statsforvalteren ikke tillater utfylling av forurensede masser i tilstandsklasse III eller dårligere, har Hurum Brygge likevel tillatelse til å fylle masser som tilfredsstillende tilstandsklasse I-II, jf. M-608/2016 i tråd med gjeldende tillatelse.

Vi vurderer at det er viktigere å hensynta fjorden og det biologiske mangfoldet, enn å tillate utfylling av masser som potensielt kan forurense når kunnskapen om effektene av dette ikke er kjent. Vi legger stor vekt på målene i både vannforskriften og Helhetlig tiltaksplan for Oslofjorden. Vi vurderer at samfunnsnyttene til utfylling av omsøkte forurensede masser ikke veier opp mot de mulige miljøkonsekvensene tiltaket vil kunne medføre, jf. forurensningsloven § 11 femte ledd.

Konklusjon

Statsforvalteren avslår søknaden om endring av tillatelse for å kunne fylle ut forurensede masser i tilstandsklasse 3 i sjø ved Vestre Strandvei 93 i Asker kommune.

Statsforvalteren mener at fordeler og ulemper, herunder samfunnsnyttene, av å fylle ut forurensede masser ikke veier opp mot de miljøkonsekvensene tiltaket vil kunne medføre, jf. forurensningsloven § 11 femte ledd. Omfanget av utfyllingen er betydelig, og på bakgrunn av at kunnskapsgrunnlaget om effektene av utfylling av de omsøkte massene ikke er tilstrekkelig kjent, mener Statsforvalteren at det ikke er grunnlag for å gi endret tillatelse til å benytte de omsøkte massene til utfylling.

Vedtak om avslag på søknad om endring av tillatelse

Statsforvalteren avslår søknad om endring av tillatelse til utfylling av forurensede masser i sjø ved Vestre Strandvei 93 i Asker kommune.

Hjemmel for vedtaket om avslag er forurensningsloven § 11.

Vedtak om gebyr

Statsforvalteren viser til varsel om gebyr datert 06.02.2024. Det ble varslet sats 5-4 som utgjør kr. 77 800-116 800,- for behandling av søknaden.

På bakgrunn av medgått ressursbruk vedtar Statsforvalteren at forurensningsforskriftens § 39-4 sats 6 kommer til anvendelse i denne saken. Hurum Brygge skal derfor betale kr 44 300,- for Statsforvalterens arbeid med søknaden. Hjemmel for vedtaket er forurensningsforskriften § 39-3, jf. § 39-4.

Ressursbruk knyttet til saksbehandlingen er lagt til grunn ved fastsettelse av gebyrsats. Herunder hører gjennomgang av søknaden, møter og korrespondanse med søker, høring av saken samt endelig ferdigstilling av tillatelsen. Innsats fra andre fagpersoner hos Statsforvalteren inngår også. Miljødirektoratet vil ettersende faktura.

Klagegang

Vedtakene om avslag og gebyrfastsettelse kan av sakens parter og andre med rettslig klageinteresse påklages til Miljødirektoratet, jf. forvaltningsloven §§ 28 og 29. Klagefrist settes til 13.08.2024.

En eventuell klage skal fremsettes for Statsforvalteren. Klagen skal angi hva det klages over, og den eller de endringene som ønskes. Klagen bør begrunnes, og andre opplysninger av betydning for saken bør nevnes, jf. forvaltningsloven § 32.

Med hilsen

Hilde Sundt Skålevåg
seksjonssjef
Klima- og miljøvern avdelingen

Brage Sævarang
rådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent

Vedlegg:

Kopi til:

Rambøll Norge AS

Naturvernforbundet i Hurum og Røyken

FISKERIDIREKTORATET

Torgrim Hallvardson Rygnestad

Postboks 185 Sentrum

5804

BERGEN